

drapieżnika jest jeleni, który stanowi około 31-55% wszystkich zwierząt kopytnych zabijanych przez wilki i 42-80% biomasy zjadanej przez nie pokarmu. Sarna i dzik są ważnym składnikiem diety, ale zaleźnym od lokalnych warunków i pory roku. Wilki zjadają także (choć w mniejszym procencie) bobry, zające, lisy, borsuki, krety i drobne gryzoni.

Ochrona zwierząt hodowlanych przed wilkami

W naszym kraju żyje około 700 wilków. Zwarty liczony jest do wschodniej, południowej części kraju. Lasy są zasiedlone przez kilkanaście

gatunków. Zabrania się ich polowania, przetrzymywanie, chwytanie, zabijanie i skórowanie. W przypadku zagrożenia zwierząt hodowlanych można tworzyć strefy ochronne wokół miejsc

gromadzenia zwierząt, w tym w grupach rodzinnych, potocznie nazywanych „stajami”. Każda wataha zajmuje powierzchnię od 100 do 350 km². W zależności od lokalnej liczebności wilków w lasach nizinnych żyją one w grupach rodzinnych, natomiast w górach w stadach. W naszym kraju są dzikie ssaki, które zjadają zwierzęta hodowlane. 8% masy spożytego przez wilki mięsa to zwierzęta hodowlane. W naszym kraju żyje około 700 wilków. Zwarty liczony jest do wschodniej, południowej części kraju. Lasy są zasiedlone przez kilkanaście gatunków. Zabrania się ich polowania, przetrzymywanie, chwytanie, zabijanie i skórowanie. W przypadku zagrożenia zwierząt hodowlanych można tworzyć strefy ochronne wokół miejsc gromadzenia zwierząt, w tym w grupach rodzinnych, potocznie nazywanych „stajami”. Każda wataha zajmuje powierzchnię od 100 do 350 km². W zależności od lokalnej liczebności wilków w lasach nizinnych żyją one w grupach rodzinnych, natomiast w górach w stadach. W naszym kraju są dzikie ssaki, które zjadają zwierzęta hodowlane. 8% masy spożytego przez wilki mięsa to zwierzęta hodowlane.

OCHRONA ZWIERZĄT HODOWLANYCH PRZED WILKAMI

Szkody wyrządzone przez wilki ogranicza się różnymi metodami. Wszystkie mają swoje zalety i wady, a ich skuteczność zależy od specyfiki hodowli oraz prawidkowego stosowania. Wykorzystywanie kilku uzupełniających się metod jednocześnie zwiększa ich efektywność. W polskich warunkach najbardziej godne polecane są psy stróżujące, ogrodzenia elektryczne, ogrodzenia siatkowe, a także fladry. Ryzyko zaatakowania przez wilki zmniejsza podejmowanie następujących działań:

- na noc powinno się spędzać zwierzęta hodowlane z pastwisk do zagród lub budynków gospodarczych, zabezpieczonych wysokim ogrodzeniem, fladrami, pastuchem elektrycznym i pilnowanych przez psa stróżującego;
- na nieogrodzonych pastwiskach leżących w pobliżu lasów, wawozów, gęstych zagajników nie należy pozostawiać zwierząt bez nadzoru również w ciągu dnia, szczególnie podczas złej pogody; pilnować może człowiek lub odpowiednio wyszkolony pies stróżujący;
- po wystąpieniu szkody konieczne należy zwiększyć nadzór nad stadem;
- zabite zwierzęta, po sporządzeniu protokołu z szacowania szkody, należy bezzwłocznie usunąć z pastwiska, aby nie zwabić drapieżników;
- nie wolno wywozić padłego inwentarza do lasu, ponieważ sprzyja to przyzwyczajaniu się drapieżników do żerowania na zwierzętach gospodarskich;
- najlepiej zorganizować wspólny wypas (w ramach jednej wsi, wspólnoty, spółdzielni) i zaangażować rzetelną osobę do nadzoru nad inwentarzem; zmniejszy to zagrożenie atakami oraz pozwoli na rozłożenie kosztów ochrony inwentarza.

PSY STRÓŻUJĄCE

W naszym kraju stada najczęściej halanśki. Ważnymi czynnikami są: obronność, wytrzymałość, inteligencja, odwaga, poszczególnych osobników, oraz i konsekwentny trening. Podstawą jest umiejętne wykształcenie, a nie siła. Ważnym jest wykształcenie, a nie siła. Ważnym jest wykształcenie, a nie siła. Ważnym jest wykształcenie, a nie siła.

FLADRY

Fladry składają się z paszków z materiału o wymiarach 10x60 cm, o średnicy 3-4 mm, w odstępach 1,5-2 m od siebie. Fladry składają się z paszków z materiału o wymiarach 10x60 cm, o średnicy 3-4 mm, w odstępach 1,5-2 m od siebie. Fladry składają się z paszków z materiału o wymiarach 10x60 cm, o średnicy 3-4 mm, w odstępach 1,5-2 m od siebie.

